

דף לימוד לשיעורי וידאו

סדרת 'ביאורים על הגמרא' מסכת תענית, דף ה' ע"א

בשם ה' נעשה ונצליח
אד-ני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ש"ר לכמ"ע נמשיך בסדרת שיעורים על כמה וכמה סוגיות מהש"ס

מסכת תענית, דף ה' ע"א

מסכת תענית, דף ה' ע"א

ואמר ליה רב נחמן לרב יצחק מאי דכתיב "בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר"¹ משום
דבקרבך קדושי' ולא אבוא בעיר?²

אמר ליה³ הכי אמר רבי יוחנן אמר הקדוש ברוך הוא לא אבוא בירושלים של מעלה
עד שאבוא לירושלים של מטה ומי איכא ירושלים למעלה אין דכתיב ירושלים
הבנויה כעיר שחברה לה יחדו

אימת

ישנם דעתם של בעלי הדעות המשובשות שמסתובבים ברחובות וטוענים טענות ריגשיות 'תראו
כמה ישיבות יש' (ואפילו הכי עדיין משיח בן-דוד לא הגיע ואין בית-המקדש עומד על תילו, אז
ממה נפשך, ולפי מסורת של חז"ל אנו בתקופת עקבתא דמשיחא וכעת ישנה מלכות של מינות וכל
מה שיש ישיבות זה אינה בזכותם של 'מלכות המינות' אלא למרות היותה, ואכמ"ל)

ואותם בעלי דעות משובשות חושבים עצמם למבינים ב'תורת הסוד' והנה מתברר שבכלל אינם
יודעים כלל וכלל ממה שנאמר בזוה"ק (אלא שרק מדברים בסיסמאות כדי למשוך אחרי
דעותיהם הנכזבות)

דהנה זוה"ק חלק ג, פרשת ואתחנן, דף קמז ע"ב

תניא, כמה חביבין ישראל קמי קודשא בריך הוא, דעלאי לא מתברכי אלא בגיניהון
דישראל, דתנינן, **אמר רבי יהודה, אמר רבי חייא, אמר רבי יוסי**, נשבע הקדוש ברוך
הוא, שלא יכנס בירושלם של מעלה, עד שיכנסו ישראל בירושלם של מטה, שנאמר (הושע
יא ט) בקרבך קדוש ולא אבא בעיר, כלומר, **כל זמנא דשכינתא הכא בגלותא**⁴,
שמא דלעילא לא אשתלים, וכל תקונין לא אתקנו, **כביכול אשתאר שמא**
קדישא חסרא:

1 פירש"י, שם

"בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר" - אחרת כבר הבטחתי להשרות שכינתי בקרבך בירושלים ולא אשרה
אותה עוד על עיר אחרת ויש מפרש בעיר ל' שנאה כמו (שמואל א כה) ויהי ערך

2 שואל רב נחמן לרב יצחק, מהי הכוונה של המקרא בספר הושע (פרק יא פס' ט') "בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר"
בפשטות !! 'בקרבך קדושי' היינו שאתה עצמך קדוש ומעשיך טובים וישרים ואם כן יש לתמוה וכי משום דבקרבך
קדוש שאתה מטיב מעשיך לא אבוא בעיר, לא יבוא הקדוש ברוך הוא בעיר!?

3 מבאר רב יצחק אין פירושו של מקרא זה כפשוטו כפי שהבנת אתה אלא הכי כך אמר רבי יוחנן בביאור מקרא זה...
4 רבינו חננאל זיע"א, תענית ה' ע"א

ותוב בעא מיניה בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר א"ל הקדוש ברוך הוא לישראל שאינו בא בירושלים של
מעלה עד שיבנה להם ירושלים של מטה וישרה שכינתו הקדושה בקרבם.

דף לימוד לשיעורי וידאו

וכן זוה"ק חלק ג, פרשת ואתחנן, דף רסב ע"ב

ת"ח ירושלם וציון דינא ורחמי ואע"פ כן כתיב עיר דוד היא ציון וכתוב בקרבך קדוש ולא אבא בעיר נשבע קב"ה שלא יכנס בירושלם של מעלה וכו'. אימתי א"ר יהודה כד אתהדר מלכו בית דוד לאתריה לתתא.

והדברים מובנים שהכוונה שאין הקב"ה נכנס בירושלים של מטה עד שיחזרו מלכות בית דוד הכרתת זרע עמלק והשראת השכינה במקום קדושנו לשלוט בירושלים של מטה, ויעמוד על אמיתת הדברים, ולא כפי שבעלי הדעות המשובשות ניסו לטעון שזה מתקיים ללא מלכות בית דוד (עפ"ל).

ועוד בכדי להבין כדקא יאות את המימרא הזו לפי בעלי המסורת והקבלה האמיתית, להבדיל מבעלי הדעות המשובשות שמדברים רק בסיסמאות, אביא 'מעשה רב' מרבי בנציון ב"ר אליהו אבא שאול זיע"א, מתוך הספה"ק 'תולדות מנחם', עמ' עט

דרך אגב, עוד סיפר לי הרה"ג ר' בן ציון אבא שאול זצ"ל, שבין אברכי "ישיבת פורת יוסף" שבעיר העתיקה היה אחד בקי בקבלה ובכוונות הרש"ש שאמר לחביריו אני אעבור על השבועה ואכניס את הקב"ה לירושלים של מעלה ומיד תבא הגאולה, (ביאור הדברים, כי אמרו חז"ל שנשבע הקב"ה שלא יכנס לירושלים של מעלה עד שיכנסו ישראל לירושלים של מטה, דהיינו בזמן הגאולה, ועוד אמרו שהשביע הקב"ה את ישראל שלש שבועות ואחד מהם שלא ידחקו את הקץ, וסוד דבריהם הוא, שיש שמות קודש שמכוונים בהם בתפילה מבלי לכוון בנקוד שלהם, כי אם יכוונו בהם ובנקודם יגרמו שיכנס הקב"ה לירושלים של מעלה, והיות ונשבע הקב"ה שלא יכנס לשם עד הגאולה, מוכרח שעל ידי כוונות אלו תבא מיד הגאולה, ולכן השביע הקב"ה את ישראל שלא ידחקו את הקץ על ידי כוונת שמות אלו בנקודם, וכשמכוונים המקובלים בתפילת שמונה עשרה כוונות אלו, נמנעים מלכוונם עם הנקוד כדי לא לעבור על השבועה, ורצה אברך זה לכוון בתפילת שמונה עשרה שמות אלו עם הנקוד), ועמד באחד מבתי הכנסת שבשטיבלאך של שכונת "בית ישראל" והתחיל לומר תפילת העמידה עם טלית ותפילין על דעת לכוון השמות עם נקודם ומיד נפל ומת, ה' יצילנו, ומשה אמת, והאריז"ל אמת.

ונוסיף ג"כ 'ויואל משה אמת'

תושלב"ע שושר"ש
בילא"ו ייל"א
בנל"ך ולאע"י

ילקוט
השבועתי
אתכם